

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De socru petri febricitante & sanata à Christo D. Febris animi
longè periculosior, quam febris corporis, corpori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

lum immundum tuum sicut a te expelli.

spiritum, ut potius fiat cum defavire crudelius & tunc fiat, *Via illorum tenebra, & lubricum, & Angelus Domini persequens eos: Quae sunt viae certissimae ducentes in interitum & perditionem.* Propono aliquid particulare circa affectum vehementiorem, quod caveas diligentius cum Dei Gratia, Recte omnino sapiens: *Anima calida quasi ignis ardens, non extinguetur nisi aliquid glutiat.* Quamobrem sic temperandus iste calor, ut possis dicere quod est in Tobia: *mundam servavi animam meam ab omni concupiscentia.*

Ps. 34.

Eccl. 13.

Tob. 3.

FERIA QUINTA.

DE SOCRV PETRI FEBRICITANTE ET (SANATA A CHRISTO DOMINO.

Imperavit febrim, & dimisit illam. Luc. 4.

VERITAS PRACTICA.

Febri animi, animo longè periculofior, quam febris corporis, corpori.

RATIO hac est inter alias, quod illa sit periculofior febris qua remedia refugit, & sanitatem. Sed talis est febris animi, non corporis.

Ergo illa periculofior; Quod tamen vix creditur, quia non sentitur, nec attentè consideratur.

febris nostra, iracundia est. In quibus potro conveniant illae febres satis facile est observare. Quam longè etiam dàm. osior sit febris animi, febris corporis, ex damno animi longè magis formidando, non est difficile explorare. Sed quod minùs forte attendas, illud est quod habet proposita Veritas. *Febrem animi, animo longè esse periculofiozem, seu magis perniciosam, quam febrem corporis, corpori.*

Ratio hæc affertur, quia tum perniciosior est morbus cum refugit remedia, seu quia æger non vult ea recipere, seu quia ægritudo non ea sustinet; nonne tum periculi plena sunt omnia? Quamobrem monemur à Sapiente, non abjiciendam in infirmitate, sanitatis & modestiæ curam, neque remedia tam corporalia, quam spiritualia negligenda. In tempore infirmitatis, inquit, ostende conversionem tuam. Et rursum: *Altissimus creavit medicamenta, & vir prudens non abhorrebit illa; Fili in tua infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te; Averte à delicto & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum, Da locum Medico; etenim illum Dominus creavit, & non discedet à te, quia opera ejus sunt necessaria. Est enim tempus, quando in manus illorum incurras; ipsi vero Dominum deprecabuntur, ut dirigat requiem illorum & sanitatem.*

Eccl. 18.

I. PUNCTUM.

E Synagoga illa, ubi expulsus est dæmon, Surgens Iesus, ait Evangelista, introivit in domum Simonis: factus autem Simonis tenebatur magna febribus, & rogaverunt illum pro ea, & stans super illam, imperavit febrim, & dimisit illam, & continuo surgens ministrabat illis.

Non hic de esset meditationis materia considerare volenti Bonitatem & Potestatem Imperantis, effectum imperii tam velocem in sanitate consequente, ac denique sanatiæ mulieris gratitudinem, in parando ministerio. Verùm attentius expendere quod hic scribit S. Ambrosius. *Fortassis in typo Mulieris illius, variis criminum febribus Caro nostra languebat: & diversarum cupiditatum immodicis astuabat illecebris: nec minorem febrem amoris esse dixerim, quam caloris. Itaque illa animum, hæc corpus inflamat. Febris enim nostra, avaritia est: febris nostra, libido est: febris nostra, luxuria est: febris nostra, ambitio est:*

In Luc. 4.

go

go esset, qui tum neque ad Deum, neque ad homines confugeret, neque ullo remedio uti vellet nonne is & aegrotaret periculose; & in suo se negligens periculo, nonne peccaret graviter? *Quare negligitis? NOLITE negligere, nolite cessare. Qui negligit viam suam, mortificabitur.*

Gen. 42.

Jud. 18.

Prov. 19.

II. PUNCTUM.

SED talis est maxime qui laborat febre animi. Primo, vix morbum sentit, unde Propheta in doloribus dormietis. Deinde, adeo non sentit morbum, ut nunquam melius sibi putet esse, quam cum vehementiori cupiditate ardet; cum amat, cum desiderat, cum sperat, aut cum gaudet. *Transierunt in affectum cordis, concupierunt concupiscentiam.* Denique propone aegroti concupiscentiae remedia; si adolescens est, nondum est tempus; si senex, tempus praeterit. *Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo;* Haec de morbis animi Propheta, non de corporis. Sic & alius: *Transit messis finita est aestas: & nos salvati non sumus, super contritione filia populi mei, contritus sum & tristatus, stupor obtinuit me! Numquid resina non est in Galnaad, ans, medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filia populi mei.* Quia scilicet nolunt curari: Hoc fatebatur de se S. Augustinus cum nondum resipisset. *Timebam, inquit, ne me cito sanares a morbo concupi-*

Is. 50.

Ps. 92.

Is. 1.

Jer. 8.

8. Conf. 7.

scientia, quam malebam expleri quam extinguere. Nonne hoc ipsum fateberis? Vis sanus fieri? Responde Christo. Vis remedia? en parata! cur ergo non sanaris? flagis te velle quod revera non vis. *Et non vultis venire ad me, ut vitam habeatis.*

Ioan. 4.

Ib.

III. PUNCTUM.

FEBRIS igitur animi, animo longe est periculosior, quam in febre corporis, corpori; Cum vix ullus aeger corpore, non securari velit & sinat; qui vero cupiditate corripitur, de aegendo potius morbo cogitat, quam sanando. *Cum sanare vellem Israel revelata est iniquitas Ephraim, Id est tunc maxime apparuit morbus Israelitarum periculosus, insanabilis, & desperatus, quando sanare eum voluit Dominus, quia recusavit sanitatem; & hoc est morbi desperati signum apertius.* Quid enim tandem fiat illi aegro, qui parata remedia recusavit? Audi & treme: *Cura vultu Babylonem, & non est sanata, derelinquamus eam. O derelinquamus eam. Quis ita loquitur? Cui loquitur? & quid illud quod loquitur, derelinquamus eam. Expende singula, & sermo de remediis cum super sunt, cogita. Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea a te.*

Osee 7.

Ier. 51.

Ib. 6.

Vide conformem huic Veritatem, Feria 5. infra Hebdomadam 6. post Epiph. Et Verbo, *Morbis, Sanitas, Concupiscentia.*

FERIA SEXTA.

DE PRÆICATIONIBVS CHRISTI DOMINI, UNIVERSIM CONSIDERATIS.

Aliis civitatibus oportet me Evangelizare regnum Dei, quia a deo missus sum Et erat predicans in Synagoga Galilaeae. Luc. 4.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Siquid nos revocat a doctrina Christi, vel ob id maxime recipienda est.

RATIO EST, Quia quidquid nos revocare potest id non nisi a proprio iudicio, vel ab inordinato appetitu provenire potest. Sed propterea maxime recipienda est doctrina Christi, ut ordinentur pravi illi motus. Ergo, si quid nos ab eare vocat, vel ob id maxime recipienda est: In quo sano multi deficiunt.

CUM pro more suo Dominus secessisset in quendam desertum locum, oraturus Patrem, apparuit plebi Galilaeae mixtum illud studium. Primo enim, ut narrat Evangelista, *requirebant eum;* deinde non cessarunt a quaerendo, donec eum invenirent: ac denique inventum sic apud se retinere certatim contendebant, ut inde volentem discedere non paterentur. Quibus ille ait: *Quia & alii civitatibus oportet me Evangelizare regnum Dei, quia a deo missus sum. Et erat predicans in Synagoga Galilaeae.* Quod

Luc. 4.